

Arbúcies: Centre d'Interpretació | Al carrer Major, al costat del Museu Etnològic del Montseny, es perfila la que ha de ser la seu del Centre d'Interpretació del Vescomtat de Cabrera. La primera fase de les obres ha consistit a enderrocar els dos edificis coneguts com a Can Petit Rutllat i Can Ferragut. Al seu lloc s'instal·larà el nou equipament, la missió del qual serà dissenyar un seguit de rutes i altres iniciatives turístiques al voltant del llegat patrimonial del Vescomtat de Cabrera, que beneficiarà, també, els tretze municipis que formen el territori que en el segle XIV comprenia la major part de la comarca de la Selva: Anglès, Arbúcies, Blanes, Breda, Caldes de Malavella, Hostalric, Lloret de Mar, Maçanet de la Selva, Riells i Viabrea, Sant Feliu de Buixalleu, Sils, Susqueda i Vidreres. El cost del projecte, en el cas d'Arbúcies, és de 922.000 euros, aportats pel FEDER, la Generalitat i l'Ajuntament mateix.

>> El castell de Montsoriu, part de l'antic Vescomtat de Cabrera. (Font: AJUNTAMENT D'ARBÚCIES)

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM

Visites a l'interior de les esglésies | A Cerdanya, d'esglésies no ens en falten. De fet, cada municipi té pel cap baix tres esglésies, la qual cosa forma un vast patrimoni religiós. Com explotar-lo turísticament? És una pregunta que fa anys que s'intenta resoldre, i enguany l'Oficina del Patronat de Turisme sembla que hi ha trobat una resposta en forma de visita cultural.

A Les Claus de les Esglésies de la Cerdanya, un guia especialista en patrimoni ens acompanya durant més de dues hores. S'ofereixen dues opcions: d'una banda, la ruta de la Baga, que inclou les esglésies de Talló, Pedra,

Riu i Alp; de l'altra, la ruta de la Solana, que comença a All i acaba a Talltorta, tot visitant les esglésies de Quadres i Bolvir. Aquest format està inclòs en el programa «Xarxa d'esglésies oberes de Catalunya sacra» i, per a aquells que coneixen la comarca, recorda molt les visites que Jean-Louis Blanchon fa cada estiu a l'Alta Cerdanya.

Els desplaçaments entre les diferents esglésies es fan en cotxe i són perfectes per fer en família, ja que el discurs oscil·la entre la història, l'art i les curiositats. Tot plegat, ple de claus per entendre el romànic cerdà i la seva evolució en el temps.

El castell de Llivia | L'any 2013 es va inaugurar la restauració del castell de Llivia. Els treballs d'excavació es van iniciar el 1994 gràcies a la iniciativa de l'Ajuntament de Llivia i a la Diputació de Girona, i al llarg dels anys s'han anat consolidant les restes per fer-les visitables.

Aquest espai, declarat BCIN l'any 1949, se situa al puig de Llivia i s'hi accedeix des de l'aparcament de l'església. Quinze minuts de caminada i es pot accedir lliurement a les restes del castell, les torres, la cisterna i el fossat.

Si fa temps que no hi heu estat o si no hi heu estat mai, us sorprendrà. Des del 2013 s'hi han seguit fent treballs d'excavació i avui es pot resseguir bona part de la muralla que tancava el poble medieval adossat al castell. Els murs assoleixen els sis metres d'alçada en alguns punts i fan gairebé un quilòmetre de llarg, en què trobareu la porta d'entrada a la muralla, algunes torres angulars i un parell de pous. Una passejada arqueològica per fer en família que no us deixarà indiferents. Per cert, des del castell de Llivia hi ha una de les millors vistes de Cerdanya.

>> Muralles del castell de Llivia.

EL RIPOLLÈS

Text i foto > EUSEBI PUIGDEMUNT

Crònica del confinament | Aquest és el títol d'aquesta crònica de la comarca del Ripollès, un escrit ben especial i peculiar per la casuística que ens envolta, provocada per l'embat d'un patògen, el coronavirus associat a la COVID-19, i que ens ha obligat a mirar el món a través de les finestres i els balcons de casa o a través del gran finestral que és Internet. Els fets que s'hi ressenyen, doncs, tenen més a veure amb allò que no ha estat que no pas altra cosa: un munt d'activitats programades i esperades que no han pogut ser i que, per ventura, seran més endavant.

Ripoll | Dels actes caiguts, destaca la tradicional Fira de les 40 Hores: ara caldrà esperar l'edició de 2021. La Festa Major de Sant Eudald quedarà reduïda a la mínima expressió, tot i que l'Ajuntament encara manté les votacions per escollir el cartell anunciador de la festa d'enguany. La Festa de la Llana i el Casament de Pagès, que se celebraven per aquestes mateixes dates del mes de maig, queden ajornades, en principi, fins a l'octubre. El Museu Etnogràfic de Ripoll també ha tancat portes tot i que les manté obertes virtualment mitjançant les activitats que proposa des de les planes de la seva revista en línia *Tirapeu*. També hem de dir que la UIER (Unió Intersectorial d'Empresaris del Ripollès) ha elevat la seva queixa contra el Govern central perquè els ha requisat els tests que havien de fer als treballadors del Ripollès i que havien adquirit a uns laboratoris privats. Val a dir que el Ripollès és una de les comarques catalanes menys afectades pels ERTO.

Sant Joan de les Abadesses | A part de la supressió o, en el millor dels casos, de l'ajornament d'exposicions, concerts i recitals previstos al Palau de l'Abadia i al Teatre Centre, hem de dir que els tres dies del conegut Trial de Santigosa també han estat posposats fins a l'any vinent; les cantades infantils de caramelles que alegraven places i carrers el diumenge i el dilluns de Pasqua tampoc s'han pogut fer, i malgrat que a hores d'ara no hi ha cap

declaració oficial en aquest sentit, tot indica que el festival de música Clòwnia, previst pels volts de Sant Joan, tampoc es farà.

Camprodon i la seva vall | D'aquí, tres nòtules: la primera, que la popular processó dels Sants Misteris, el gran atractiu turístic i religiós de la Setmana Santa camprodonina, es va haver de suprimir i ara caldrà esperar el Divendres Sant de 2021 per tornar-la a celebrar, si Déu vol; la segona, la polèmica que saltà tant a les xarxes com a la premsa escrita sobre els estiuejants que tot i les recomanacions oficials de romandre a casa i no desplaçar-se a segones residències, en feren cas omís i van decidir passar els dies de confinament a les seves segones residències... «El virus de la discòrdia»: així és com van titular alguns rotatius catalans aquest enrenou que, recordem-ho, també es donà a la comarca veïna de la Cerdanya. Pel que fa a la tercera nòtula, ens hem de desplaçar a Molló, on, a causa de la situa-

ció de confinament general, s'ha decidit suspendre la cursa transfronterera Molló Trail, que s'havia de celebrar el 10 de maig, fins a l'edició de 2021.

Campdevàrol | També cal destacar que no es va poder fer la lluïda processó vivent del Divendres Sant; com a nota positiva, volem destacar que l'Ajuntament, a través dels altaveus distribuïts arreu de la vila, va emetre la música de la dansa campdevanolenca, la Gala, per tal que els veïns la poguessin ballar o seguir des dels balcons, finestres o terrats de les seves llars i puntejar-ne els passos, especialment el ballet final, quan els nois balladors alcen les balladores com a senyal de força i unió contra el poder abusiu del senyor feudal. En aquest mateix sentit de música al carrer, la cantada de caramelles es va fer des de balcons i finestres i en reproducció en continu. Sense moure'ns de Campdevàrol, cal destacar que és on hi ha la seu de l'Hospital Comarcal del Ripollès, el nostre centre hospita-

lari de referència contra la COVID-19, i que en el moment de redactar aquesta crònica s'hi havien diagnosticat vuitanta-set casos positius, quaranta-una altes i set defuncions. La part positiva són les donacions de material sanitari que ha rebut de diferents entitats i associacions comarcals, com ara la que el 9 d'abril passat hi va fer la comunitat musulmana del Ripollès.

Permeteu-me acabar amb tres paraules manllevades del músic i cantant Joan Dausà: «Tot anirà bé».

>> L'Hospital Comarcal del Ripollès, a Campdevàrol.

GIRONINS A L'EXTERIOR

Text > **JOAN CROUS**, resident a Bolonya

Vaig néixer a Banyoles i fa vint-i-quatre anys que resideixo a Itàlia. Hi vaig venir per primer cop amb vint-i-dos anys, per fer el doctorat a la universitat, i després vaig conèixer la que seria la meva dona, amb qui tinc dos fills. Visc a Bolonya i es pot dir que tinc una doble funció laboral. D'una banda, soc el president d'una cooperativa social, Eta Beta, que ara mateix té uns trenta treballadors. Estem molt ben situats, al centre de la ciutat, i treballem en l'àmbit de la recuperació, l'agricultura, la restauració i l'alimentació socials, i en altres branques d'aquest camp, que en situacions com la viscuda amb la COVID-19 adquireixen encara més importància. D'altra banda, tinc una visió artística de la vida, soc artista. Tinc una formació multidisciplinària: simultàniament vaig estudiar la llicenciatura d'història i vaig assistir a l'Acadèmia d'Art Massana de Barcelona.

El moment fonamental de la meva trajectòria artística va ser el 1994, en què vaig desenvolupar una tècnica de treball del vidre completament personal. La innovació

tècnica s'ajusta perfectament a un concepte de fragilitat humana i transitorietat temporal. Després he continuat treballant en el món de l'art contemporani, sempre dins del sector del vidre. M'he especialitzat en aquest camp visitant realitats internacionals (Estrasburg, Praga, Mont-real, Estats Units...) i aprofundint en diferents tècniques (entre les quals figuren la conservació i la restauració) a Suïssa i Milà. La meva situació a Bolonya és molt estable, tot i el sotrac que lògicament ha representat el coronavirus, que també ha arribat a Girona i a gairebé tot el món. Em sento tant català com italià. Bolonya és una ciutat meravellosa, s'hi està molt bé.

Artísticament, a més, fem moltes col·laboracions amb la ciutat de Girona, sobretot en el tema de la cuina. Tenim un restaurant social molt interessant i treballem amb grans cuiners gironins, com per exemple els germans Roca. Estic molt content de viure a Bolonya. No ens falta res i els italians són molt acollidors.